

Framställning till riksdagen

2009/10:

Medgivande för Riksbanken att ge kredit till Internationella valutafonden (IMF)

Sammanfattning

Enligt 7 kap. 4 § fjärde stycket lagen (1988:1385) om Sveriges riksbank (riksbankslagen) får Riksbanken i valutapolitiskt syfte delta i finansiering inom ramen för Internationella valutafondens verksamhet. Om finansieringen gäller ett långsiktigt ekonomiskt åtagande krävs dock riksdagens medgivande enligt vad som sägs i paragrafens andra stycke.

Enligt Riksbankens bedömning är det rimligt att Riksbanken medverkar i finansieringen av Sveriges andel av den tillfälliga kredit till Internationella valutafonden (IMF) som Europeiska rådet beslutat om. Det innebär att banken behöver ingå ett avtal om ett bilateralt lån till IMF om 2,47 miljarder EUR. För detta behövs riksdagens medgivande.

Riksbanken föreslår i denna framställning att riksdagen med stöd av 7 kap. 4 § andra stycket riksbankslagen medger att Riksbanken ingår ett avtal om kredit till Internationella valutafonden med ett belopp om 2,47 miljarder EUR (ca 25,5 miljarder SEK).

Innehållsförteckning

Sammanfattning	1
Innehållsförteckning	2
Förslag till riksdagsbeslut	3
Riksbankens bilaterala lån till IMF	4
1. Bakgrund och redogörelse för ärendet	4
2. Riksbankslagen	4
3. Överväganden och förslag	5

Förslag till riksdagsbeslut

Riksdagen medger att Riksbanken ingår ett avtal om kredit till Internationella valuta-fonden med ett belopp om 2,47 miljarder EUR.

Stockholm den 2009

På direktionens vägnar

Stefan Ingves

/Kerstin Alm

I beslutet har deltagit Stefan Ingves(ordförande), Lars Nyberg, Svante Öberg, Lars E.O. Svensson, Barbro Wickman-Parak och Karolina Ekholm.

Föredragande har varit Åsa Ekelund.

Riksbankens lån till Internationella valutafonden

Riksbankens förslag

Riksbanken föreslår att riksdagen med stöd av 7 kap. 4 § andra stycket lagen (1988:1385) om Sveriges riksbank medger att Riksbanken ingår ett avtal om bilateral kredit på 2,47 miljarder EUR till Internationella valutafonden.

1. Bakgrund och redogörelse för ärendet

Finanskrisen har medfört en kraftigt ökad efterfrågan på lån från Internationella valutafonden, vilket ansträngt fondens finansiering. Detta har i sin tur lett till ett behov av att tillfälligt förstärka IMF:s resursbas.

Vid IMF:s vårmöte i april 2009 kom man överens om att tredubbla IMF:s utlåningskapacitet, från ca 250 miljarder USD till ca 750 miljarder USD. Avsikten är att detta ska göras först genom tillfälliga bilaterala lån för att sedan lyfta in dessa lån till ett nytt och expanderat New Arrangements to Borrow, NAB, valutafondens ”reservtank”.

Inför IMF:s vårmöte 2009 hade det Europeiska rådet beslutat att medlemsländerna i EU ska ge en tillfällig kredit på totalt 75 miljarder EUR till valutafonden. Den svenska andelen av detta belopp, beräknat på andelen insatskapital i IMF, är 2,47 miljarder EUR. Utöver detta finns det en konsensus inom EU om att bidra med ytterligare 50 miljarder EUR till en utökning och påfyllnad av NAB.

Vid förhandlingar med IMF om utformningen av Riksbankens avtal med IMF har framkommit att IMF kräver att kunna ligga kvar med de kreditbelopp som dras under låneavtalet upp till fem år. IMF vill också förbehålla sig rätten att dra på krediten under en period av minst två år från det att avtalet tecknas. Med Riksbankens godkännande kan avtalet förlängas i ytterligare två år dvs. totalt fyra år. Finansieringen kan således i praktiken komma att innebära ett nioårigt låneåtagande.

2. Riksbankslagen

Enligt 7 kap. 4 § fjärde stycket lagen (1988:1385) om Sveriges riksbank (riksbankslagen) får Riksbanken i valutapolitiskt syfte delta i finansiering inom ramen för Internationella valutafondens verksamhet. Om finansieringen gäller ett långsiktigt ekonomiskt åtagande krävs dock riksdagens medgivande enligt vad som sägs i paragrafens andra stycke (se prop. 1999/2000:50 s.27).

3. Överväganden och förslag

Europeiska rådet har beslutat att medlemsländerna i EU ska ge en tillfällig kredit på totalt 75 miljarder EUR till valutafonden. Den svenska andelen är 2,47 miljarder EUR.

Det är Riksbanken som är avtalspart gentemot IMF. Enligt Riksbankens bedömning är det aktuella kreditarrangemanget ett angeläget stöd för stabiliteten i det internationella betalningssystemet. Det är därför rimligt att Riksbanken medverkar i finansieringen av Sveriges andel av krediten till IMF.

Eftersom Riksbankens tilltänkta kreditavtal med IMF i praktiken kan komma att innebära ett nioårigt åtagande krävs enligt vad som redovisats ovan ett medgivande från riksdagen för att Riksbanken ska kunna ingå det aktuella avtalet.

Riksbanken föreslår därför i denna framställning att riksdagen med stöd av 7 kap. 4 § andra stycket riksbankslagen medger att Riksbanken ingår ett avtal om kredit till Internationella valutafonden med ett belopp om 2,47 miljarder EUR (ca 25,5 miljarder SEK).